

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMI
CARTEA A CINCEA
Psalmul 119

72 Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale, decât o mie de lucruri de aur și de argint.

73 Mâinile Tale m-au făcut și m-au întocmit ; dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile Tale!

74 Cei ce se tem de Tine mă văd și se bucură, căci nădăjduiesc în făgăduințele Tale.

75 Știu, Doamne, că judecățile Tale sunt drepte : din credincioșie m-ai smerit.

76 Fă ca bunătatea Ta să-mi fie mângâierea, cum ai făgăduit robului Tău !

77 Să vină peste mine îndurările Tale, ca să trăiesc, căci Legea Ta este desfătarea mea.

78 Să fie înfrunțați îngâmfații care mă asupresc fără temei ! Căci eu mă gândesc adânc la poruncile Tale.

79 Să se întoarcă la mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc învățăturile Tale !

80 Inima să-mi fie neîmpărțită în orânduiri Tale, ca să nu fiu dat de rușine!

81 Îmi tânjește sufletul după mântuirea Ta : nădăjduiesc în făgăduința Ta.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

82 Mi se topesc ochii după făgăduința Ta și zic : „Când mă vei mângâia ?”

83 Căci am ajuns ca un burduf pus în fum ; totuși nu uit orânduiri Tale.

84 Care este numărul zilelor robului Tău ? Când vei pedepsi pe cei ce mă prigonesc ?

85 Niște îngâmfați sapă gropi înaintea mea ; nu lucrează după Legea Ta.

86 Toate poruncile Tale nu sunt decât credincioșie ; ei mă prigonesc fără temei : ajută-mă !

87 Gata, gata să mă doboare și să mă prăpădească, dar eu nu părăsesc poruncile Tale.

88 Înviorează-mă după bunătatea Ta, ca să păzesc învățăturile gurii Tale !

89 Cuvântul Tău, Doamne, dăinuie în veci, în ceruri.

90 Credincioșia Ta ține din neam în neam ; Tu ai întemeiat pământul, și el rămâne tare.

91 După legile Tale stă în picioare totul astăzi, căci toate lucrurile Îți sunt supuse.

92 Dacă n-ar fi fost Legea Ta desfătarea mea, aș fi pierit în ticăloșia mea.

93 Niciodată nu voi uita poruncile Tale, căci prin ele mă învioresc.

94 Al Tău sunt : mântuiește-mă ! Căci caut poruncile Tale.

[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL IX, NR. 399 I 2 IULIE 2023 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Kagava
- Ioan 3 : 16
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliiei. Psalmii

„Cine crede în Fiul are viața veșnică ; dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.”... ”. [IOAN 3 : 36]

Editorial. Piloți norvegieni

„Pentru că Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”
(Luca 19 : 10)

Pe coasta norvegiană marea mușcă până departe în uscat golfuri cu tăieturi adânci, înguste. Aceste fiorduri sunt înconjurată de pereți înalți de stâncă. Spre interiorul țării se văd coroanele înzăpezite ale munților înalți, ale căror pante sunt încununate de păduri de brazi cu trunchiuri înalte.

De pe întinsele suprafețe de zăpadă, râuri și pâraie își prăvălesc în jos, peste stâncile negre, masele lor enorme de apă cu vuiet ca tunetul, în timp ce pe apa liniștită, albastră a fiordurilor trec corăbiile albe ale pescarilor și piloților.

Afară, în fața fiordurilor, sunt nenumărate insule stâncoase, stânci submarine și recifuri numite în norvegiană Skjer, adică insule în apă.

Primejdiile coastei stâncoase sunt sporite de multe furtuni, ploaie și ceață, pe care le aduce cu ea clima nordică și nu mai puțin iarna lungă cu zilele ei scurte și nopțile ei lungi.

Dar pe această coastă locuiește un popor loial, obișnuit din copilărie cu marea agitată. Marinarii norvegieni sunt pe toate mările; cine rămâne acasă este pescar, pilot de ambarcațiune sau țaran.

Casele construite din lemn sunt situate de cele mai multe ori izolat. Gheața și zăpada închid adesea iarna, timp de mai multe luni, drumul spre toți vecinii; astfel contribuie toate particularitățile vieții la a face acest popor tăcut și serios.

Bizuiindu-se în toate pe propriile mâini, fiecare familie este propriul ei croitor, cizmar, fierar, dulgher, brutar.

Acești flăcăi înalți, puternici, cu ochi albaștri și părul blond sunt în toate lucrurile oameni de acțiune și nu de vorbe.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Cinstea și seriozitatea lor sunt cunoscute în toată lumea.

Printre norvegieni există mulți copii ai lui Dumnezeu care se roagă, care cunosc Biblia cu adevărat. În schimb lipsesc aproape de tot băutorii de coniac și hoții. Pe navele maritime norvegiene sunt ținute de căpitani, cărmaci sau marinari mai vârstnici, adunări de rugăciune pe corăbii, unde toți cei care vor să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, îl pot asculta zilnic. Aici au fost deja binecuvântați mai mulți marinari germani, prin cuvântul simplu de pe buze norvegiene.

Cu siguranță există printre piloții marini de pe coastele germane, engleze, daneze, suedeze mulți oameni devotați și sinceri, care nu pun preț pe viața lor, pentru a salva o corabie amenințată.

Dar în această privință, căpitaniii navigației maritime nordice sunt de acord că în sacrificiu și altruism, premiul se cuvine pilotului marin norvegian.

Se spune că n-ar exista o vreme atât de rea, în care pilotul norvegian să nu vină la bordul corăbiei primejduite.

S-a întâmplat de multe ori, pe o mare foarte agitată, când era imposibil să te apropii de corabia străină cu pilotina, că a fost aruncat dincolo un odgon pe care pilotul, îmbrăcat în haina impermeabilă, și l-a înfășurat bine în jurul trupului.

Cu el a sărit în marea furtunoasă și s-a lăsat tras la bord. Noi toți suntem în călătorie spre veșnicie.

Marea este înșelătoare, primejdiile și stâncile submarine sunt multe. Câte unul, care a riscat să facă fără pilot călătoria, a pierit cu corabie cu tot. Dar a venit acel unic Pilot, de care are nevoie fiecare dintre noi pentru a ajunge cu bine acasă. El cheamă și corăbioara ta, ca tu să-L primești și să-L așezi la cârmă.

El este sigurul care știe să treacă printre toate colțurile stâncilor, și pe timp de noapte și pe ceață.

Știi despre cine vorbesc ? Vorbesc despre Domnul Isus Hristos, care spune :

„*Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine.*” ... Poate întrebi așa cum oamenii din Ierusalim au spus apostolilor : „Fraților, ce să facem ?”

Ce face o corabie care dorește un pilot ? Înălță steagul de pilot. La acest steag este montat steagul național cu o margine lată, albă, aceasta înseamnă, deci : aici este o corabie daneză sau suedeză sau germană care cere un pilot.

Fă și tu la fel, cheamă-L pe singurul Pilot bun. Strigă : „*Isuse ! ...Salvează-mă, altfel mă scufund !*”

Dar cât de greu se hotărăsc oamenii să accepte harul fără plată al lui Dumnezeu, dragostea mântuitoare a lui Isus ! Efort, bani, timp, zel, fapte bune, jurăminte și planuri, toate le dă omul mai degrabă decât să strige sărac și smerit după har. Și totuși nu va intra nimeni în slava lui Dumnezeu, care să nu-L strige pe Isus conștient fiind de starea lui fără scăpare, pierdută și să nu-I pună în mâini cârma vieții lui cu deplină încredere.

Căci să știți că în clipa în care pilotul vine la bord, el preia cârma și comanda, dar și responsabilitatea.

Căpitanul care a comandat până aici, de acum nu se mai îngrijește decât ca poruncile pilotului să fie executate, el personal nu mai poruncește nimic.

Lucrul acesta îl știe oricine a fost pe mare. Ei bine, prietene, Isus este aici, ia-L la bord, lasă-I Lui comanda și răspunderea! Vei avea o călătorie sigură.

[Continuarea în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 24 | KAGAVA

El punea deosebit accent pe educația creștină. În privința aceasta el a spus :

„*Când Pavel a constatat la Efes că evanghelismul obișnuit nu are efect, el și-a schimbat tehnica. S-a dus la o școală și acolo a început să țină lecții și cu această metodă a schimbat întreaga atmosfera a Efesului.*

Când gheața este groasă, noi trebuie să o spargem, să facem o gaură în ea spre a putea scoate apa.

Educația religioasă e singura metodă de a da găuri în gheață”.

Cea mai mare pasiune a lui Kagava a fost aceea de a-L face cunoscut pe Cristos. El a fost un apostol înflăcărat al Împărăției lui Dumnezeu.

Se scula dis de dimineață, ca și învățătorul său și când muncitorii plecau spre fabrică, el îi conducea cu o lanternă.

Mergând, le predica și pe fața lui curgeau lacrimi.

Acești fii ai muncii, exploatați, păcătoși, au trezit simțirea lui cea mai adâncă.

Cu multe lacrimi le spunea despre Tâmplarul din Nazaret, despre Fiul lui Dumnezeu, care și El a muncit.

Le spunea despre un Dumnezeu care de la începutul timpului și până acum nu a încetat să muncească.

În 1927, s-au adunat într-un mare congres conducătorii celor trei religii mari ale Japoniei.

Erau cam două mii de oameni, reprezentanții Șintoismului, Budismului și Creștinismului. Preoții șintoști își făceau apariția în hainele lor scumpe, lungi și ornamentate.

Urmașii lui Buddha, într-o strălucitoare ținută, căutarea să se impună prin cuvântul lor și prin îmbrăcămintea lor, nu mai puțin scumpă ca a șintoștilor.

Fără uniforme printre ei se pierdeau, îmbrăcați în haine negre, predicatorii și misionarii creștini.

În numele lui Christos se pare că nu a venit decât un singur om, într-un corp plâpând și îmbrăcat într-o haină simplă de salahor.

Din rândurile din urmă se desprinsese această figură care pași pe marea tribună. O clipă de emoție, o clipă de tăcere și Kagava a început să vorbească.

El a descris starea chinuită a muncitorilor de toate categoriile sociale.

Această lume de nevoiași, de suferinzi se pare că a avut un singur reprezentant aici și acela a fost rupt din inima lor : era Kagava. El spuse :

„*Ei sunt flămânzi, n-au unde să-și plece capul. Pentru acei ce n-au nici casă, nici masă, ce ajutor se află numai în a le predica ? Dumnezeu cere milă, nu ceremonii ...*” [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]